

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

česká asociace **streetwork.cz**

MEDAILONKY A ANOTACE

Na ulici se pracuje!

Obsah

První rok v NZDM aneb Jak je důležité táhnout za jeden provaz	6
Bc. et Bc. Michaela Bartošová	6
Pavla Havrančíková	6
Bc. et Bc. Lenka Čelůstková	6
Otevřené skupiny pro „děti v nesnázích“	6
Mgr. Lenka Bednářová	7
Bc. Kamila Kašová, DiS.	7
„Hodnotit terénní sociální práci – není v tom rozpor?“	7
Workshop – „Příběhy: Reflexivní praxe a prostředky vyhodnocování pro pracovníky s mládeží“	7
Tania de St Croix	8
Spolupráce uvnitř organizace v podmínkách maloměsta	8
Ondřej Ferdan, DiS.	8
Jiří Dvořák, DiS.	8
Spolupráce mezi policií a sociálními pracovníky v Holandsku	8
Gideon Goudriaan	8
Co s tím klientem dělám? Poradenství vs. kontaktní práce	9
Mgr. Zuzana Gurýčová	9
Case management s aktivními uživateli návykových látek	9
Mgr. Michaela Kubátová, Bc. Simona Smetanová, Mgr. Miroslav Giljan	9
Využití prvků PBSP terapie v kontextu NZDM	9
Bc. Jakub Havlíček	9
NZDM v síti	10
Petr Hampacher	10
Mgr. Jana Pospíšilová	10

Balance skupiny – skupinová práce s klienty kurátorů	10
Mgr. Eliška Holá	10
Vladimír Kácha, DiS.	10
Technologické inovácie v streetworku	10
Mgr. Sergej Kára	10
Mgr. Katarína Rosová	11
Fenomén sebepoškozování u klientů nízkoprahových služeb pro děti a mládež	11
Bc. Eva Kašáková, DiS.	11
Zábavně-motivační akce	11
Bc. Klára Grombířová, DiS.	11
Mgr. Romana Dolečková	11
Mgr. Tomáš Klumpar	11
Assessment centrum v nízkoprahových službách aneb Vzali bychom vás do Beztíže?	11
PhDr. Jan Gruber, Ph.D.	12
Mgr. Tomáš Klumpar	12
Vedení praxí a spolupráce se zástupci sociálních škol	12
Mgr. Alena Kopidolová	12
„Být součástí, nejen stánkem“: Harm Reduction na koncertech a festivalech	12
Josef Krejčí	12
Bc. Lenka Pethöová, DiS.	12
Některé aspekty aplikace Úmluvy o právech dítěte v nízkoprahových sociálních službách	13
Mgr. Adam Křístek	13
Spájame sociálnych pracovníkov – čo nám dala a vzala zákonom zriadená komora	13
Most má vždy dva konce – práce s mládeží ohroženou radikalizací a extrémizmom.	13
Mgr. Peter Kulifaj	13
Křižovatka – hledání cest v lokalitě	14
Regina Kuncová, Martin Novák	14
Přínosy spolupráce mezinárodních výměnných programů pro mládež	14
Meinhard Lamp'1	14
Jarka Janíčková	14
Mezioborová spolupráce v hradeckém terénu – když teréňáci spojují své síly	14
Bc. Gabriela Lepková, DiS.	15
Mgr. Radka Volejníková	15
Mgr. Lenka Zavoralová	15
Ekonomika vykorisťovania: viktimizácia v podmienkach sociálneho vylúčenia v ČR	15
Mgr. Ľubomír Lupták, Ph.D.	15

Výzkum viktimizace v Čechách: Od dojmologie k reálné kriminalitě	16
Mgr. Tereza Dvořáková	16
Příběh jedné spolupráce aneb Jak jsme překonali mýty o Zubaté a Prodloužené ruce OSPODu	16
Mgr. Lenka Matoušková	16
Mgr. Světluse Kotrčová	17
Internetový streetwork: ANO, či NE?	17
Makai — atelier	17
Terénní práce s uživateli drog přes Facebook	17
Bc. Ondřej Mikulášek	17
Jiří Babic, DiS.	18
Spolupráce externích odborníků, klientů a poradců v on-line prostoru	18
Mgr. Tereza Musilová	18
Mgr. Alena Přikrylová	18
Kolíne, Kolíne, terén v pěkné rovině	18
Mgr. Ondřej Nešetřil	18
Spolupráce HR programů a lékáren	18
Bc. Petr Pavlíček	18
Mgr. Barbora Konrády	19
Rodinné konference	19
Mgr. et Mgr. Petra Pfaurová, DiS.	19
Terén Jahoda s animátory v patách	19
Mgr. Martin Pazlar, DiS.	19
Michaela Hájková	19
Amen džas dureder, my jdeme dál, 30 let mezi Romy	19
Mgr. Iva Pellarová	20
Fotbal jako nástroj práce s dětmi a mládeží	20
Tomáš Příhoda (NZDM Vrtule)	20
Štěpán Kyncl (INEX-SDA)	20
Petr Košek	20
Péče o duševní zdraví v terénu	20
Mgr. Věra Pinkasová	20
Mgr. Michal Balabán	21
Bc. Lenka Vávrová	21
Květa Novotná, DiS.	21
Bc. Monika Dosedělová	21
Bc. Radka Tkáčiková, DiS.	21
Víceúčelový terénní program Darmoděj	21
Soňa Rozbořilová	21

Bojovníci v nás aneb Práce s agresí v NZDM	22
Mgr. Gíta Ruthová	22
Petr Hampacher	22
Pavel Rada	22
 „Rybář, nebo pavouk? Různé přístupy k sítím v sociální terénní práci“	 22
 Workshop – „Pravice, právo a pravda“	 22
Stefan Schützler	22
 Z terénu do komunitní práce aneb Dobrá praxe v Komunitním centru Borek	 23
Mgr. Lenka Szotkowská	23
 NZDM jako návazná služba pro mladé lidi opouštějící výchovný ústav	 23
Bc. Jan Křištof	23
Mgr. Zuzana Šťastná	23
 Nízkoprah/fotbálové centrum	 24
Jan Vondráček	24
Oliver Ladra	24
Jan Vališ	24
 45 minut vzájemně užitečné nepřednášky o brněnské cestě	 24
Mgr. et Mgr. Vladislava Vondrová	24
Mgr. Michaela Večerková	24
 Bavíš se? Bav se s námi o spolupráci se školami	 25
Mgr. Nikola Wawrzyková	25
Mgr. Iveta Kowolová	25
 Síťování aktérů sítě služeb pro rodiny s dětmi jako základ pro efektivní spolupráci v nejlepším zájmu dětí	 25
Mgr. Simona Zatloukalová	25
Mgr. Kristýna Jůzová Kotalová	25
 „Terén/Káčko a co po mně chcete?“	 26
Mgr. Jiří Zatloukálek	26
Michal Matula	26
 Supervize v členských zařízeních NZDM – výzkum	 26
Bc. Tomáš Žák	26
 Mobilní nízkoprahový klub Uličník	 26

TERÉNNÍ A NÍZKOPRAHOVÉ PROGRAMY 2018 SPOLUPRACUJEME

9_x

CELOSTÁTNÍ KONFERENCE s mezinárodní
účastí pro pracovníky a pracovníce nízkoprahových
sociálních služeb, studenty, veřejnou správu,
samosprávou a odbornou veřejnost

Bc. et Bc. Michaela Bartošová, Bc. et Bc. Lenka Čelůstková, Pavla Havrančíková, NZDM Bedna, Příbram, Ponton, z. s.

První rok v NZDM aneb Jak je důležité táhnout za jeden provaz

Představení služby, průběh zaškolování, spolupráce v týmu a spolupráce s návaznými službami, důležitost vzdělávání, dle zájmu možná ukázka evidence. V závěru bude probíhat krátká aktivita, která každému účastníkovi ukáže, jaké jsou jeho role v týmu.

Bc. et Bc. Michaela Bartošová

Pracuje v Bedně téměř rok jako kontaktní a terénní pracovníce. Dříve pracovala jako pečovatelka v domově seniorů a jako sociální pracovníce v dětském domově. Má vystudovanou VOŠ a bakalářský stupeň v oboru sociální práce.

Pavla Havrančíková

Vystudovala střední pedagogickou školu v Berouně a pracovala dva roky ve školce. Nyní pracuje necelý rok jako kontaktní pracovníce v Bedně.

Bc. et Bc. Lenka Čelůstková

V Bedně pracuje něco málo přes rok jako terénní a kontaktní pracovníce. Vystudovala obor pečovatelský. Pracovala jako ošetřovatelka v domově seniorů a jako učitelka v mateřské škole.

Mgr. Lenka Bednářová, Bc. Kamila Kašová, DiS., N klub, SEMIRAMIS z. ú., Nymburk

Otevřené skupiny pro „děti v nesnázích“

Adam (13 let) pro ránu nejde daleko, jako by měl v hlavě červené tlačítko a jeho stisknutí rovná se nukleární výbuch. Ve třídě stojí stranou, hlídá si záda, stará se o svoje. Blíží se spolužák a Adam v hlavě poměřuje svoje šance... Jedna z mnoha situací, kterými procházejí klienti NZDM. Špatně se orientují v soc. vztazích, často se dostávají do konfliktů, v jejichž řešení, stejně jako v udržení stabilních a funkčních vztahů se svým okolím, selhávají. V příspěvku vám představíme otevřené skupiny indikované prevence pro „děti v nesnázích“, kterými jsme se rozhodli na tyto potřeby klientů reagovat v N klubu. Konkrétně

se jedná o prevenci šikany. Vykreslíme zde naše dosavadní zkušenosti – úskalí, kterým jsme v realizaci čelili, zážitky, které nás nabily i vybily, a momenty, které tomu daly smysl. Svůj prostor dostanou také statistická data. Zároveň bude příspěvek zaměřen co nejvíce prakticky tak, aby zarámoval celkový obraz představovaných skupin.

Mgr. Lenka Bednářová

Absolvovala obory učitelství a sociální pedagogika na Univerzitě Hradec Králové. Od roku 2011 působí na poli prevence v rámci SEMIRAMIS z. ú., nejprve jako lektor primární prevence, poté v nízkoprahovém klubu pro děti a mládež.

V současnosti se vedle práce v N klubu věnuje vzdělávání pedagogických sborů v oblasti prevence a práce se třídou.

Bc. Kamila Kašová, DiS.

Absolvovala obor Sociální práce na Vyšší odborné škole v Čelákovících a obor Sociální a charitativní práce na Univerzitě Hradec Králové. Od roku 2015 působí na poli prevence v rámci SEMIRAMIS z. ú., nejprve jako lektor primární prevence a v současné době v nízkoprahovém zařízení pro děti a mládež.

Tania de St Croix

„Hodnotit terénní sociální práci – není v tom rozpor?“

My, sociální pracovníci, kteří pracujeme na ulici, víme, že naše práce má pozitivní vliv na mladé lidi, přestože se tento dopad někdy těžko vysvětluje nebo odhaluje. Přesto jsme čím dál tím častěji žádáni, abychom podávali svědectví nebo „důkazy“ tohoto vlivu. V této prezentaci bych ráda položila otázku, zda je možné skutečně „hodnotit“ nebo „měřit“ terénní sociální práci a za jakou cenu? Přináším zde příklady ze své vlastní praxe a data získaná z tříleté studie grassrootové práce s mládeží v Anglii, a budu se snažit dokázat, že měření, plány a požadavky konkrétních výsledků mohou mít na terénní práci neblahý dopad. Podporují některé typy praxe (formálnější, cílenější, individuálnější a programovější), ale neprospívají jiným (dlouhodobým, improvizovaným, cíleným na skupiny, neinstitucionalizovaným, zaměřeným na mládež).

„Potřeba“ hodnocení a důkazů je prezentována jako „zdravý rozum“, jako požadavek zodpovědného přístupu a efektivity a je podpořena tržními hodnotami. Přesto může vést k dozoru a „sledování“ mladých lidí, profesionálů a organizací a k nevhodnému šíření údajů a byrokracie. Vzrůstající vliv měření, hodnocení a předkládání výsledků vede k zaměření na výkon, což mění jádro naší práce i náš osobní pocit z ní (de St Croix, 2016; 2018). Toto zaměření na výkon pravděpodobně povede k dalšímu odsouvání skupin, na které je terénní práce zaměřena, na okraj zájmu a k omezování kritických a improvizčních přístupů. Je zapotřebí znovu promyslet důvody takového hodnocení a způsob, jakým by se mělo provádět. Vytvořit efektivní a zodpovědné procesy vyhodnocování tak, aby byly pro práci mladých lidí, profesionálů a místních komunit skutečně nápomocné.

Tania de St Croix

Workshop – „Příběhy: Reflexivní praxe a prostředky vyhodnocování pro pracovníky s mládeží“

Během posledních osmi let, „Na obranu práce s mládeží“ byly vytvořeny workshopy, kde se scházejí pracovníci s mládeží, kteří spolu sdílejí své příběhy z praxe, kladou si otázky a diskutují o důležitých tématech, která z těchto diskusí vyplývají. Tyto workshopy využívají skupiny profesionálů s různými úrovněmi zkušeností a organizace ve Velké Británii, v Irsku, Japonsku, Finsku a v dalších zemích. Jsou také přizpůsobeny k využití v interinstitucionálním prostředí, v práci s vrstevnickými pracovníky a mladými dobrovolníky a se skupinami mladých lidí. Víme, že v terénní práci záleží na procesu stejně (a často i více než) jako na „výsledku“, a workshopy, na kterých účastníci sdílejí své příběhy, jsou také zaměřeny na proces. Příběhy, které z tohoto procesu vyplývají, mohou být ovšem také považovány za jakýsi produkt: jsou používány v publikacích, jsou součástí prezentací a diskutuje se o nich během dnů otevřených dveří, během týmových cvičení a výcviku, a využívají se jako způsob monitorování a hodnocení. Workshop přiblíží zkušenosti sdružení IDYW s tím, jak se dají tyto metody přizpůsobit jako nástroje pro profesionály v jejich prostředí. Probereme, jaký potenciál mají workshopy, v nichž se sdílejí příběhy z praxe pro profesionály, badatele a studenty, rozšíříme si obzory zavedené praxe a probereme dilemata a výzvy, které nám stojí v cestě, abychom byli takovými profesionály, jakými chceme být.

se stala samostatnou pracovnící pro mládež v roce 1995 a od té doby pracuje s mladými lidmi způsobem, kterým je jim samotným blízký, v jejich přirozeném prostředí, ve třech anglických městech. Je lektorkou a badatelkou na King's College v Londýně. Její kniha *Grassroots Youth Work: Policy, Passion and Resistance in Practice* vyšla v nakladatelství Policy Press v roce 2016, a v současnosti se zabývá výzkumným projektem „Znovu promyšlení vlivu, hodnocení a odpovědnosti v práci s mládeží“. Pracuje jako dobrovolnice v organizaci Voice of Youth (Hlasy mládeže), v malém týmu, sdružujícím pracovníky s mládeží v Hackney, v Londýně. Zabývá se speciálně komunitní prací a prací s mládeží, která má potírat utlačování a nerovnost a podporuje a umožňuje spolupráci a participativní demokracii.

Ondřej Ferdan, DiS., Jiří Dvořák, DiS., NZDM eMBečko, STŘED, z. ú.

Spolupráce uvnitř organizace v podmínkách maloměsta

Prostřednictvím aktivní diskuse a kooperativních aktivit chceme nabídnout účastníkům náhled a zhodnocení zdrojů, potenciálu a limitů interní i komunální spolupráce. Účastníci tak budou mít příležitost uvažovat o předsudcích, bublinách, krátkozrakosti, limitech anonymity, a to v kontextu prostředí bez výraznější konkurence jiných poskytovatelů, avšak s omezenými možnostmi maloměsta.

Ondřej Ferdan, DiS.

V nízkoprahových službách pro mládež působí více než 8 let, vede lokální kulturně společenský spolek a je svatebním fotografem. Má za sebou sebezkušenostní výcvik v kontaktní práci, rozjezd terénu na maloměstě, norské bilaterální spolupráce a koordinuje oborovou pracovní skupinu NUTS.

Jiří Dvořák, DiS.

V nízkoprahových službách působí více než 6 let. Absolvoval sebezkušenostní výcvik v kontaktní práci. Má zkušenost s vedením nízkoprahové služby, ale raději je pracovníkem v přímé práci. Vede terénní podskupinu patřící pod pracovní skupinu NUTS.

Gideon Goudriaan (Holandsko)

Spolupráce mezi policií a sociálními pracovníky v Holandsku

Mladí lidé jsou budoucími občany naší společnosti. Je naší společnou zodpovědností vytvořit pro ně bezpečné prostředí, ve kterém mohou vyrůstat. Na této práci mohou mít podíl úřady místní samosprávy, organizace pečující o mládež, policejní služba veřejnosti, mládežnické organizace, ale především: spolupracovat musí celé společenství!

Holandská policie je skutečnou součástí společnosti. Je čím dál důležitější, že se zabývá jednotlivými obvody. Co se děje v sousedství? Kdo zabezpečí ten nejlepší zásah? Vždy se snaží najít to nejlepší řešení pro všechny účastníky. Občané mají čím dál tím větší zájem podílet se na práci v okolí svého bydliště. Chtějí s námi promýšlet způsoby, jak zlepšit kvalitu života a především se na tom prakticky podílejí. I mladí lidé v naší společnosti se stále více zapojují do práce ve svých čtvrtích. Je důležité tento zájem podpořit a vhodným způsobem s nimi navazovat spolupráci. Ničemu nepomohou neustálé řeči o kriminalitě mladistvých, důležité je přemýšlet o tom, jak zvýšíme bezpečnost.

Policie zde pochopitelně hraje velice důležitou úlohu. Právě proto, že pracujeme v okrcích, toho vidíme a slyšíme skutečně mnoho. Ve spolupráci s partnery máme jakousi signalizační funkci. Společnost je stále komplexnější, a proto se naše spolupráce stává čím dál tím důležitější. Mladí lidé a policie pracují společně na tom, aby měla mládež v obci co nejlepší reputaci. Snažíme se chopit každé příležitosti a soustředit se na pozitivní energii. Věnujeme pozornost spíše jednotlivcům, než skupině. Přizpůsobujeme svoji práci tak, abychom mohli co nejlépe pomáhat mladým lidem a vzdělavatelům.

Gideon Goudriaan

pracuje jako operační specialista v práci orientované na menší okrsky. Pracuje v Eindhovenu, je zodpovědný za budoucí rozvoj tohoto typu práce a funguje jako kontaktní osoba ve své obci, poskytující informace na téma mládež. Svoji policejní kariéru započal v roce 1999 v Amsterdamu. Po šesti letech se přestěhoval do Severního Brabantska, kde žije a pracuje dodnes.

Během své kariéry vždy věnoval velkou pozornost integrované spolupráci. Jako oblastní zástupce má velmi dobré kontakty s mladými spolupracovníky. Důležitá je pro nás práce s mládeží na ulici a staráme se především o to, aby tato mládež mohla vyrůstat bez starostí. Spolupráci považuje odjakživa za velice plodnou.

Mgr. Zuzana Gurýčová, NZDM Blansko (PVC klub), Společnost Podané ruce o. p. s.

Co s tím klientem dělám? Poradenství vs. kontaktní práce

Příspěvek se zaměřuje na rozdíl mezi poradenstvím a kontaktní prací a jak snadněji tyto výkony odlišit. Nabízí pracovníkovi metodu, jak se lépe zorientovat v tom, co s klientem během rozhovoru dělat. Příspěvek je zacílen především na začínající pracovníky. Může pomoci i zkušeným pracovníkům při zaškolování.

Mgr. Zuzana Gurýčová

Vystudovala obory Sociální patologie a prevenci (Slezská univerzita v Opavě) a Sociální pedagogiku (UTB ve Zlíně). Od roku 2007 působí v nízkoprahových službách (2007-2011 K centrum a streetwork Uherské Hradiště; 2011 až doposud NZDM PVC Blansko, Společnost Podané ruce o. p. s.).

**Mgr. Michaela Kubátová, Bc. Simona Smetanová, Mgr. Miroslav Giljan,
Kontaktní a poradenské centrum závislostí STAGE 5, Progressive o. p. s., Praha**

Case management s aktivními uživateli návykových látek

V rámci příspěvku bychom rádi prezentovali zkušenosti se zaváděním metody case managementu v Kontaktním centru STAGE 5 s aktivními uživateli návykových látek. Tímto způsobem se snažíme s klienty pracovat přibližně jeden rok. Účast v programu nabízíme zejména klientům, kteří se potýkají s mnohočetnými potížemi v různých oblastech (sociální, zdravotní, nevyhovující nebo žádné možnosti bydlení, rizikové užívání drog, psychiatrické komplikace, duální diagnózy, odmítající standardní abstinенčně orientované formy pomoci a další). Typickým příkladem je klient, který využívá služeb kontaktního centra, ale dlouhodobě z nich neprofituje. V prezentaci se budeme věnovat nárokům na zaměstnance v roli case managera, překračování běžně zavedených hranic v kontaktu s klientem a důvodům, které nás k tomu vedou, a v neposlední řadě potížím, na které jsme při realizaci programu narazili. Na kazuistice konkrétního případu/případů demonstrujeme naše teoretická východiska v praktické rovině.

Mgr. Michaela Kubátová, Bc. Simona Smetanová, Mgr. Miroslav Giljan

Autoři příspěvku pracují v Kontaktním a poradenském centru závislostí STAGE 5 na pozici kontaktních pracovníků/case managerů.

Liší se vystudovanými obory (adiktologie, sociální práce), délkou praxe v přímé práci s klienty (v rozmezí od jednoho do deseti let), absolvovanými kurzy a výcviky. Naopak jejich společným zájmem je snaha o přizpůsobování individuální práce potřebám klientů v zařízení, které by se mělo vzhledem k vytíženosti spíše profilovat jako „kvantitativní“ a zaměřené na počet výkonů.

Bc. Jakub Havlíček, PONTON, z. s., NZDM Pixla, Plzeň

Využití prvků PBSP terapie v kontextu NZDM

Příspěvek by měl stručně představit teoretická východiska Pesso-Boyden System Psychomotor terapie se zaměřením na ty prvky metody, které lze využít v práci s klienty v kontextu NZDM (systém potřeb, práce se značkami, mikrotreking). Dále by pak byly na konkrétní kazuistice (příp. kazuistikách) ukázány konkrétní příklady dobré praxe využití metody PBSP.

Bc. Jakub Havlíček

Na Univerzitě Hradec Králové vystudoval obor Sociální pedagogika se zaměřením na etopedii. 6 let se věnuje práci v NZDM, v současnosti je koordinátorem NZDM Pixla v organizaci Ponton, z. s.

NZDM v síti

Jak vlastně spolupracujeme s dalšími službami v lokalitě? Jaké možnosti využíváme, jak o spolupráci přemýšlíme a jak pečujeme o naše odborné partnery? Inspirace ze severu Čech aneb jak jsme se odvážili vystrčit hlavu ze skleníku... Cílem příspěvku je prezentovat změnu pohledu na postavení služby NZDM v síti služeb, v rozhovoru s kolegyní z Probační služby Liberec nabídneme pohled na službu NZDM optikou spolupracující instituce.

Petr Hampacher

Sociální pedagog, odborný ředitel sociálních služeb Maják o. p. s. v Liberci. 10 let pracuje s rizikovou mládeží a dospělými v nízkoprahových službách, poradenských a probačních programech. Věnuje se tématu delikvence, agrese a násilí.

Mgr. Jana Pospíšilová

Probační úředník, PMS ČR – středisko Liberec, specializace na trestnou činnost dětí a mladistvých.

Mgr. Eliška Holá, Vladimír Kácha, DiS., Terénní program v Praze 11, Proxima Sociale o. p. s., Praha

Balance skupiny – skupinová práce s klienty kurátorů

Představení spolupráce nízkoprahových služeb pro děti a mládež s kurátory na Praze 11 v rámci projektu skupinové práce. Jak se spolupráce zrodila, jak se jí daří, co se jeví jako problematické, co jako užitečné. Krátké nastínění toho, jak Balance skupiny probíhají. Předání dobré praxe kolegům z oboru.

Mgr. Eliška Holá

Vystudovala Pedagogickou fakultu UHK, obor Sociální pedagogika. Ještě na škole působila jako lektorka primární prevence v Semiramis z. ú. Svoje první pracovní zkušenosti v nízkoprahových službách sbírala od roku 2011 v Terénním programu STREET v organizaci Prostor Pro, o. p. s., a po přestěhování do Prahy v Proxima Sociale o. p. s., kde je přes pět let na pozici terénní sociální pracovnice a od r. 2012 také jako regionální koordinátorka Programů pro děti a mládež na Praze 11.

Vladimír Kácha, DiS.

Vystudoval vyšší odbornou školu Jabok, obor Sociální práce a sociální pedagogika. Sedmým rokem pracuje s mládeží v nízkoprahových službách. Za tuto dobu pracoval v různých pozicích v několika lokalitách v Praze a středních Čechách. V současné době pracuje jako terénní sociální pracovník v terénním programu Proxima Sociale o. p. s. v Praze 11 na Jižním Městě. Druhým rokem je lektorem Balance skupin.

Mgr. Sergej Kára, Mgr. Katarína Rosová – oz Vagus Bratislava,

Technologické inovácie v streetworku

Občianske združenie Vagus predstaví svoju mobilnú aplikáciu Vagus SOS, ktorá slúži bežným občanom na pomoc ľuďom bez domova. Užívatelia aplikácie môžu jednoducho nahlásiť polohu a stav človeka bez domova, vďaka čomu na miesto vyrazí terénny tím. V príspevku budú predstavené funkcie aplikácie a jej využitie aj pre iné cieľové skupiny. Cieľom tvorby aplikácie je aj jej voľné rozšírenie a prispôsobenie pre iné organizácie v Európe. Ďalším obsahom príspevku tak bude prezentácia možností ako získať práva používať túto technologickú inováciu.

Mgr. Sergej Kára

Dlhoročný sociálny pracovník s ľuďmi bez domova a zároveň jeden zo zakladateľov a manažérov občianskeho združenia Vagus, ktoré v Bratislave prevádzkuje nízkoprahové centrum Domec a projekt terénnej pomoci Streetwork. Posledné roky so svojim tímom vytvárajú inovatívne projekty na pomoc ľuďom bez domova, ktoré ročne pomáhajú tisíckam ľudí v núdzi. Jedným z takýchto projektov je aj pilotný projekt Housing first v Bratislave.

Mgr. Katarína Rosová

Vyštuďovala odbor Sociálna práca na Univerzite Komenského v Bratislave a v združení OZ Vagus pracuje od roku 2014. Projekt Streetwork s ľuďmi bez domova koordinuje už tretí rok a svoju prácu považuje za jedinečnú príležitosť priblížiť sa ľuďom na ulici, ktorí z rôznych dôvodov nevyužívajú kamenné sociálne služby.

Bc. Eva Kašáková, DiS., NZDM Klub Jižní pól, Proxima Sociale o. p. s., Praha

Fenomén sebepoškozování u klientů nízkoprahových služeb pro děti a mládež

Pozornost je soustředěna k:

- × pracovníkům NZDM, jejich zkušenostem s tímto jevem se zvláštním zřetelem k tomu, co se jim při práci osvědčilo
- × nastínění metod práce s tématem v prostředí NZDM
- × identifikaci místa NZDM v síti péče o sebepoškozujícího se klienta
- × profilaci sebepoškozujícího se klienta

Bc. Eva Kašáková, DiS.

Vystudovala VOŠ Sociálně právní, obor Sociální práce, a pokračovala na Univerzitě Hradec Králové, obor Sociální pedagogika se zaměřením na etopedii. Zároveň 3,5 roku pracuje v organizaci Proxima Sociale o. p. s., resp. v NZDM Klubu Jižní pól jako sociální pracovnice a zástupkyně regionální koordinátorky.

Mgr. Tomáš Klumpar, Bc. Klára Grombířová, DiS., Mgr. Romana Dolečková – Beztíže Praha

Zábavně-motivační akce

Dáváme mladým lidem prostor pro realizaci jejich snů a cílů, propojujeme je s veřejností, zveme pro ně atraktivní pozitivní vzory.

Představení konceptu akcí, které slouží nejenom k zábavě, ale zároveň jako motivace pro klienty NZDM, TP, což ukazujeme také veřejnosti. V tomto bloku popíšeme a na videích ukážeme, jak tzv. zábavně-motivační akce připravujeme a realizujeme. Budeme diskutovat o vzájemných zkušenostech.

Bc. Klára Grombířová, DiS.

Vystudovala sociální práci a sociální pedagogiku. Pracovala se ženami bez domova, působí od roku 2011 v NZDM Klub Beztíže na Žižkově. Zábavně-motivačním akcím se v roli koordinátorky věnuje 4 roky.

Mgr. Romana Dolečková

Vystudovala sociální pedagogiku, sociální patologii a prevenci, pracovala v drogových službách. V Beztíži působí druhým rokem coby koordinátorka terénních programů. Kromě zábavně-motivačních akcí organizuje preventivní akce nad rámec terénních služeb.

Mgr. Tomáš Klumpar

Vystudoval sociální práci a studia občanského sektoru, v Beztíži působí 10 let coby kontaktní pracovník a vedoucí. Koncept zábavně-motivačních akcí realizuje od roku 2009 a vidí v nich účinný nástroj propojování komunity.

Mgr. Tomáš Klumpar, PhDr. Jan Gruber, Ph.D.

Assessment centrum v nízkoprahových službách aneb Vzali bychom vás do Beztíže?

Interaktivní workshop zaměřený na prezentaci technik výběru kandidátů na pozici terénního a klubového pracovníka formou assessment centra, systém následného zaškolování. Přínosy, možnosti a rizika. Vzali bychom vás do Beztíže?

PhDr. Jan Gruber, Ph.D.

Vystudoval psychologii, kterou nadále vyučuje na FF UK. Přes 20 let se věnuje personalistice ve své firmě Tres Consulting, realizuje výběrová řízení i vzdělávání pracovníků. Beztíži odborně podporuje od roku 2010.

Mgr. Tomáš Klumpar

Vystudoval sociální práci a studia občanského sektoru, v Beztíži působí 10 let coby kontaktní pracovník a vedoucí. Koncept zábavně-motivačních akcí realizuje od roku 2009 a vidí v nich účinný nástroj propojování komunity.

Mgr. Alena Kopidolová, Charita Frýdek – Místek, NZDM Klub Nezbeda

Vedení praxí a spolupráce se zástupci sociálních škol

Cílem příspěvku je na základě předávání si zkušeností z práce s praktikanty, vedoucími jejich praxe a zástupci škol rozšířit účastníkům workshopu škálu možností přístupu k vedení praxí a podělit se o doporučení, jak lépe se všemi spolupracovat. Pozitivními příklady poukázat na přínos spolupráce pro všechny do praxe zapojené – praktikanty, pracovníky, klienty i vedoucí praxe na školách. Hledání odpovědí na otázky, které s vedením praxí a spoluprací se školami souvisí.

Mgr. Alena Kopidolová

Vystudovala VŠ CMBF v Olomouci a po výcviku pro sociální práci nastoupila v roce 1992 do sociální sféry a setrvala v ní doteď. Dělal pečovatelku v terénu a nyní pracuje v NZDM pod Charitou FM.

Pracuje již 20 let jako vedoucí a sociální pracovnice v Klubu Nezbeda Frýdek-Místek.

Mgr. Josef Krejčí, Bc. Lenka Pethöová, DiS.,

Progressive o. p. s. (Projekt PARTYHARMreduction), Praha

„Být součástí, nejen stánkem“: Harm Reduction na koncertech a festivalech

V posledních letech se pozornost opět obrací na terénní služby poskytující intervence v prostředí nočního života a hudební produkce. Zdá se, že více než samotné působení na hudebních akcích je důležitá práce před tímto vstupem, tj. komunikace s promotéry, dramaturgy festivalů, zástupci dané hudební subkultury a komunity. Reflexí našich zkušeností z projektu PARTYHARMreduction jsme získali několik témat, kterým je třeba věnovat pozornost. Jedno z takových témat se pojí s tím, zda chceme nabízet harm reduction služby jako takové, nebo se podílet a do jisté míry i ovlivnit filozofii hudebních kultur. Kam všude člověka zavede vyjednávání ohledně spoluúčasti na festivalu? S kým vším je potřeba komunikovat? Jak a proč do různých jednání promlouvá osobnost koordinátorů? Je možné, že už jen pouhou snahou o spolupráci pokládáme základní kameny pro „zdravější“ hudební prostředí?

Josef Krejčí

Vystudoval obor psychologie a speciální pedagogika (PedF UK), adiktologie (I. LF UK) a v současné době je v Progressive o. p. s. koordinátorem projektu PARTYHARMreduction. V prostředí pomáhajících profesí se pohybuje od roku 2007, v současné době je doktorandem katedry psychologie (PedF UK), kde přednáší a také lektoruje kurzy pro školní metodiky prevence.

Bc. Lenka Pethöová, DiS.

Vystudovala sociální práci a řízení lidských zdrojů. Oficiálně nastoupila do harm reduction služeb v roce 2013 (TP ESET-HELP z. s., PROGRESSIVE o. p. s.) po stážích v zařízeních specializovaných na práci s aktivními i bývalými uživateli návykových látek. Od roku 2017 je vedoucí TP Berounsko (Magdaléna o. p. s.) a zároveň koučkou tréninkového zaměstnávání aktivních uživatelů návykových látek. Od téhož roku se také podílí na koordinaci Fóra terénní práce. Je hlavní iniciátorkou vzniku projektu PARTYHARMreduction a momentálně koordinuje jeho činnost.

Některé aspekty aplikace Úmluvy o právech dítěte v nízkoprahových sociálních službách

Cílem příspěvku je stručně seznámit účastníky s praktickými otázkami, které vyplývají z aplikace zásady nejlepšího zájmu dítěte a s tzv. participačními právy dítěte podle Úmluvy o právech dítěte, a to s ohledem na aktuální výkladové materiály Výboru pro práva dítěte OSN. Jde především o Obecný komentář č. 14 K právu dítěte na uplatňování jeho nejlepšího zájmu jako předního hlediska (2013) a č. 21 O dětech ulice (2017). Na základě těchto základních lidskoprávních východisek bude podán výklad k právní způsobilosti nezletilých, zejména pak mladistvých. A to jednak ve smyslu občanského práva obecně, jednak zvláště ve vztahu k závazkům vyplývajícím ze smlouvy o poskytnutí sociální služby podle § 91 zákona č. 108/2006 Sb., o soc. službách.

Mgr. Adam Křístek

Působí na Ministerstvu práce a sociálních věcí a ve spolku Poradna pro občanství, občanská a lidská práva. Přednáší oblast sociálně-právní ochrany dětí na Institutu pro veřejnou správu, státní příspěvková organizace. Je členem Výboru pro práva dítěte Rady vlády ČR pro lidská práva. Podílel se na znění komentáře k zákonu o sociálně-právní ochraně dětí (2015), je autorem monografie Osvojení dětí, úplná adopce v českém právu (2016) a komentáře k zákonu o výkonu ústavní nebo ochranné výchovy a o preventivně výchovné péči (2017).

Mgr. Peter Kulifaj, Mládež ulice

Spájame sociálnych pracovníkov – čo nám dala a vzala zákonom zriadená komora

V roku 2014 uzrel svetlo sveta zákon o sociálnej práci, ktorý okrem iného zriaďuje stavovskú organizáciu – Slovenskú komoru sociálnych pracovníkov a asistentov sociálnej práce. Z pohľadu jej prvého predsedu, ktorým som bol až do 11/2017, kedy som sa funkcie vzdal, by som sa rád pozrel na to, čo nám táto zmena priniesla. Prostredníctvom vlastnej skúsenosti by som chcel popísať, aké motivácie ma viedli investovať čas do jej vzniku a riadenia, prečo som odišiel a aj to, ako vidím jej budúcnosť a význam. Príspevok môže byť inšpiráciou pre kolegov z ČR, keďže myšlienka vzniku českej komory sa objavila približne v rovnakom období aj u vás.

Most má vždy dva konce – práca s mládežou ohrozenou radikalizáciou a extrémizmom.

Silnejúci trend prejavov nepriateľstva voči odlišnosti a nárast extrémizmu pohlcuje čoraz mladšie ročníky. Štandardné preventívne kampane v podobe letákov, billboardov či hromadných prednášok na školách majú obmedzený vplyv. Legislatívne opatrenia nedokážu zmeniť motivácie mladých, ktorí sa k týmto tendenciám pridávajú. V súčasnej dobe tak začína byť zrejmé, že musíme nájsť nový a efektívnejší spôsob prístupu k tomuto problému. Potrebujeme sa dostať bližšie k tým, ktorí stoja na tzv. pochodoch či prejavujú sympatie prostriedkom potláčajúcim ľudské práva a slobody. Priblížiť sa k tým z nich, ktorí majú ešte svoj život pred sebou, sú „náštroční“ a ich identita sa stále len tvorí. Potrebujeme im ponúknuť alternatívu. Aká je však v tomto celom rola sociálnych pracovníkov či pracovníkov s mládežou? Kde začať? Kam smerovať? Aj na tieto otázky budeme hľadať odpovede na workshope Most má vždy dva konce.

K téme môžete pozrieť tiež: <https://www.youtube.com/watch?v=oLGfMGeLm9E>

Mgr. Peter Kulifaj

Vyštudoval sociálnu prácu na Pedagogickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave. Od roku 2004 pôsobí v organizácii Mládež ulice, ktorá sa venuje práci s deťmi a mládežou z bežného aj sociálne znevýhodneného prostredia, ako i pôsobenia v oblasti prevencie radikalizácie a extrémizmu mládeže. Bol členom prípravného výboru Slovenskej komory sociálnych pracovníkov a asistentov sociálnej práce, neskôr jej prvým predsedom.

Mgr. Regina Kuncová, Mgr. Martin Novák, Terénní program Křižovatka, Neposedá, z. ú.

Křižovatka – hledání cest v lokalitě

V příspěvku představíme účastníkům konference Křižovatku – terénní program, který v okrajových čtvrtích Prahy před šesti lety začal pracovat nejen s dětmi a mládeží, ale s celou ohroženou populací, inspirován zahraniční zkušeností s komunitní terénní prací v Belgii a Nizozemí. Budeme hovořit o výhodách a přínosech terénní práce vymezené lokalitou, nikoli cílovou skupinou. Představíme naši spolupráci s relevantními subjekty v lokalitě. Zamyslíme se nad nevýhodami terénní práce napříč cílovými skupinami a pojmenujeme překážky, se kterými se – často na poli spolupráce s dalšími subjekty – setkáváme. Cílem prezentace je na konkrétních příkladech z praxe zkoumat účelnost a efektivitu takového pojetí terénního programu.

Regina Kuncová, Martin Novák

pracují v Neposedovi v programu Křižovatka jako terénní pracovníci s dospělými. Regina vystudovala sociální práci v Praze. Kontaktní a terénní práci s různými cílovými skupinami se věnuje od roku 1999, pracovala v kontaktním centru pro uživatele drog, v nízkoprahovém klubu pro mládež, jako odborná garantka projektů v kanceláři České asociace streetwork. Martin vystudoval bakalářský obor zahradnictví v Praze a magisterský obor religionistika na Univerzitě v Pardubicích. Už desátým rokem pracuje v Neposedovi, začínal v nízkoprahovém klubu pro mládež, kde se zaměřil na terénní program a rozvíjel ho až do současné podoby terénní práce definované lokalitou, nikoli cílovou skupinou.

Meinhard Lamp'! Jugendclub Burgwedel, Hamburk,

Jarka Janíčková Proxima Sociale o. p. s., Praha

Přínosy spolupráce mezinárodních výměnných programů pro mládež

V příspěvku budeme prezentovat dlouhodobou spolupráci Jugendclub Burgwedel z Hamburku a Proxima Sociale o. p. s. z Prahy. Dále seznámíme účastníky konference s výsledky výzkumného projektu „Dlouhodobé dopady mezinárodních výměnných programů mládeže na rozvoj osobnosti“, který realizovali v Německu. Meinhard Lamp'! představí práci s mladými migranty v projektu „Kinderkultur karawane“ a promluví o svých aktivitách ve Výboru pro ochranu zájmů mládeže, který působí při radnici města Hamburk.

Meinhard Lamp'!

Sociální pedagog a sociální ekonom, je členem Asociace dětí a mládeže v Hamburku, členem Výboru pro ochranu zájmů mládeže a členem Rady pro plánování služeb pro mládež a do roku 2018 dlouholetým vedoucím klubu pro děti a mládež Jugendclub Burgwedel v Hamburku. V současné době je odborným konzultantem v oblasti práce s dětmi a mládeží v klubech.

Jarka Janíčková

Pracuje jako vedoucí programů pro děti a mládež v organizaci Proxima Sociale o. p. s., založila a dlouhá léta vedla NZDM Klub Radotín v Praze 16 a od roku 2008 vede mezinárodní program v Proxima Sociale o. p. s.

Bc. Gabriela Lepková, DiS., Mgr. Radka Volejníková, Bc. Lenka Zavoralová

PROSTOR PRO, o. p. s., Salinger, z. s.

Mezioborová spolupráce v hradeckém terénu – když teréňáci spojují své síly

Cílem příspěvku je představit MOMS (= Mezioborovou monitorovací skupinu terénní práce v Hradci Králové), její členy, historii (důvody vzniku, protnutí se a komplikace), průběh spolupráce a dosavadní činnost. Chceme se zaměřit na pozitiva a negativa, která spatřujeme v mezioborové práci v Hradci Králové, a na seznámení s dosavadními výstupy skupiny. Chceme představit dobrou praxi a nabídnout inspiraci kolegům z oboru, případně sdílet podobnou zkušenost z jiných regionů.

Bc. Gabriela Lepková, DiS.

Vystudovala obor Sociální patologie a prevence na Univerzitě Hradec Králové.

Od roku 2008 do roku 2010 působila jako lektorka dlouhodobé primární prevence rizikového chování Středočeského kraje Semiramis z. ú. V květnu 2010 nastoupila do hradecké organizace PROSTOR PRO, o. p. s., kde působí v oblasti nízkoprahových a preventivních programů dodnes. Kromě vedení nízkoprahových a preventivních programů se v organizaci věnuje lektorské činnosti v preventivních programech SPIRÁLA (programy všeobecné i selektivní primární prevence). V roce 2014 stála u zrodu pracovní skupiny MOMS (Mezioborová monitorovací skupina terénní práce v HK). V roce 2016 převzala koordinaci probačního programu PRÁVO PRO KAŽDÝ DEN. Od roku 2017 pak působí jako koordinátorka Pracovní skupiny nízkoprahových zařízení Královéhradeckého kraje, v témže roce se stala hodnotitelkou rozvojových auditů České asociace streetwork.

Mgr. Radka Volejníková

V současné době pracuje jako vedoucí střediska NZDM Modrý pomeranč v organizaci Salinger, z. s.

Vystudovala obor Sociální pedagogika na Univerzitě Hradec Králové. V roce 2012 působila jako kontaktní pracovník v klubu, v terénu, ale i v online prostředí. V roce 2016 se stala zástupkyní vedoucí střediska a zároveň se stala členkou MOMS. V roce 2017 se stala vedoucí střediska NZDM Modrý pomeranč. Od roku 2018 se zabývá koncepcí studentských praxí na Univerzitě Hradec Králové, od března působí jako vedoucí pracovní skupiny Menšiny a osoby v obtížné životní situaci při komunitním plánování města Hradec Králové.

Mgr. Lenka Zavoralová

Vystudovala navazující magisterský obor Sociální práce na Univerzitě Hradec Králové. Od roku 2014 do roku 2016 pracovala jako lektorka programů dlouhodobé primární prevence rizikového chování Královéhradeckého a Pardubického kraje Semiramis z. ú. Koncem roku 2016 nastoupila jako sociální pracovnice do NZDM Modrý pomeranč, Salinger, z. s., a nyní pracuje v tomto středisku na pozici zástupkyně vedoucí.

Mgr. Lubomír Lupták, Ph.D.

Ekonomika vykorisťovania: viktimizácia v podmienkach sociálneho vylúčenia v ČR

V prednáške budem diskutovať výsledky trojročného výskumu viktimizácie v sociálne vylúčených lokalitách v Českej republike v rámci projektu BRIZOLIT. Sústredím sa na: 1. identifikáciu demografických charakteristík populácie obývajúcej sociálne vylúčené lokality; 2. na analýzu miery a štruktúry viktimizácie tejto populácie; 3. na zasadenie poznatkov z výskumu do kontextu vzniku a vývoja sociálne vylúčených lokalít v ČR a 4. na interpretáciu prezentovaných dát s pomocou systémového prístupu. V rámci interpretácie sa zacielim na materiálnu a symbolickú stránku situácie sociálneho vylúčenia a budem na ňu nahliadať ako na manifestáciu ekonomického systému, ktorý budem označovať ako ekonomika vykorisťovania. Tento systém je založený na symbióze predátorského kapitalizmu a neustále reformovaného sociálneho štátu, ktorá vedie k reprodukcii extrémnej, etnorasovo zafarbenej sociálnej nerovnosti, k erózii základných princípov právneho štátu, a k obrovským stratám verejných prostriedkov. V rámci tejto symbiózy rozkvitajú podnikateľské aktivity zacielujúce sa na tie najviac zraniteľné vrstvy populácie ako na médium, cez ktoré môžu podnikatelia s chudobou dosiahnuť a odkláňať toky prostriedkov prerozdeľovaných v rámci sociálneho štátu za účelom riešenia prejavov sociálnej nerovnosti.

Mgr. Lubomír Lupták, Ph.D.

Vystudoval magisterský obor Historie a anglický jazyk a literatúra na UCM v Trnavě, pak pracoval niekoľko let na Ministerstve obrany SR, odkiaľ utekl do akademické sféry, kde vystudoval doktorský obor Politologie na ZČU v Plzni. V súčasnosti pôsobí ako odborný asistent na Katedre politologie a mezinárodných vzťahů ZČU v Plzni, ako výskumný pracovník na katedre antropologie ZČU v Plzni a jako expert pro bezpečnost a prevenci kriminality v Agentuře pro sociální začleňování. Ve svém výzkumu se zaměřuje na to, jak souvisí procesy marginalizace s bezpečnostními diskurzy a praktikami. Společně s dalšími

kolegy v rámci Družstva Hlas provozuje dvě družstevní kavárny v Plzni a podílí se na aktivitách plzeňské skupiny Food not Bombs.

Mgr. Lubomír Lupták, Ph.D., Mgr. Tereza Dvořáková

Výzkum viktimizace v Čechách: Od dojmologie k reálné kriminalitě

V posledních desetiletích se v mnoha obcích začaly realizovat „výzkumy bezpečnosti“, obvykle designovány jako výzkumy strachu z kriminality, pocitu bezpečí nebo mapy (ne)bezpečnosti v dané lokalitě. Tyto výzkumy následně slouží samosprávám v situaci dlouhodobě klesající kriminality (a tedy absence odůvodnění pro posilování represivní složky vládnutí) jako vítaný nástroj pro legitimizaci (většinou) represivní a dozorující politiky pohybující se na škále od tzv. nulové tolerance přes instalaci kamerových systémů, navyšování počtu obecních policistů, zavádění asistentů prevence kriminality, domovníků apod. Nicméně problémy tohoto typu výzkumu jsou zjevné: jedná se o výzkum percepce obyvatelstva, které jsou více ovlivněny mediálními reprezentacemi či stereotypy než tím, co se v dané obci skutečně děje, a výsledky těchto výzkumů realizovaných v různých kontextech potvrzují, že jsou velice dobře předvídatelné: respondenti budou projektovat svůj strach na tu populaci, obvykle etnorasově vymezenou, která je stereotypně nejvíc zobrazována jako nebezpečná, a budou se nejvíce bát těch věcí, které jim statisticky hrozí nejméně. Pokud tyto výzkumy o něčem vypovídají, jsou to percepce obyvatel, ne však reálná kriminalita. Jestliže jsou na těchto výzkumech stavěny veřejné bezpečnostní politiky, vede to jen k posílení existujících stereotypů, vzhledem k tomu, jak drahá bezpečnostní opatření jsou, k trestuhodné neefektivitě a v neposlední řadě i k tomu, že tyto politiky jsou mnohokrát v přímém rozporu s cíli terénní sociální práce. Na našem workshopu budeme prezentovat možnosti, které skýtá jiný typ „výzkumu bezpečnosti“: výzkum viktimizace. Načrtne jeho genezi a základní aspekty, jeho výhody a limity ve vztahu k existujícím způsobům zjišťování míry a struktury kriminality, jakožto i příležitosti, které otevírá ve vztahu k transformaci veřejných politik v oblasti bezpečnosti a prevence kriminality směrem k jejich větší efektivitě, zacílenosti, pružnosti a především ke skutečným potřebám obětí kriminality. V rámci workshopu budeme pracovat s daty a zkušenostmi z viktimizačního šetření realizovaného v roce 2016 v sociálně vyloučených lokalitách v ČR v rámci projektu BRIZOLIT.

Mgr. Tereza Dvořáková

Vystudovala magisterský obor Sociální a kulturní antropologie na katedře antropologie FF ZČU. Na stejné katedře pokračuje v doktorandském programu Etnologie. Od roku 2013 je terénní aktivizační pracovnící ve Společnosti Tady a teď, o. p. s., jež se snaží podporovat jednotlivce a rodiny v překonávání hendikepů, které vyplývají ze života v sociálním vyloučení. Na VOŠ vyučuje budoucí sociální pracovníky problematiku menšin, jako výzkumnice participuje na projektech zaměřujících se na procesy marginalizace a společně s dalšími kolegy v rámci Družstva Hlas provozuje dvě družstevní kavárny v Plzni.

Mgr. Lenka Matoušková, Aufori, o. p. s., Mgr. Světluše Kotrčová, OSPOD Hradec Králové

Příběh jedné spolupráce aneb Jak jsme překonali mýty o Zubaté a Prodloužené ruce OSPODu

Autentické vyprávění vedoucí oddělení SPOD v Hradci Králové a pracovnice neziskové organizace Aufori, o. p. s., jak se zrodila a vyvíjela jejich spolupráce v rámci podpory ohrožených rodin, jak se během 5 let stala z malé spolupráce velká.

Naši spolupráci chápeme jako vyjádření či odraz našeho vztahu. V každém lidském blízkém vztahu hrají dle naší zkušenosti zásadní roli důvěra, sympatie, humor, respekt, komunikace, společné plány a cíle, společné zážitky. Na konkrétních zkušenostech a příbězích chceme prezentovat, jak se právě tyto aspekty odrážejí a jak ovlivňují naši každodenní spolupráci, kterou považujeme za příklad dobré praxe.

Mgr. Lenka Matoušková

Vystudovala sociální pedagogiku a jednooborovou psychologii, poté absolvovala sebezkušenostní psychoterapeutický výcvik SUR. Je spoluzakladatelkou obecně prospěšné společnosti Aufori, kde má na starosti především projektové řízení a fundraising organizace. Externě spolupracuje s Manželskou a rodinnou poradnou v Hradci Králové a provozuje soukromou psychologickou praxi.

Vystudovala sociální práci a více než 20 let se aktivně věnuje sociální oblasti, zejména oblasti sociálně-právní ochrany dětí. Řadu let vede větší tým pracovníků SPOD. Působí jako občasný lektor vzdělávání profesionálů v oblasti SPOD, je zapojena do různých projektů, které souvisejí s tématem ochrany práv dětí či služeb pro ohrožené děti.

Mgr. Petr Matoušek, MAKAI – atelier

Internetový streetwork: ANO, či NE?

V rámci příspěvku představíme rámcové výsledky výzkumu internetového nízkoprahového klubu Jdi do Klubu.

× 1. Krátký popis výzkumu, hlavní otázky a popis internetového klubu

V této části představíme problematiku internetového „nízkoprahu“, jeho poradenského chatu a otázky, které jsme řešili v průběhu výzkumu.

× 2. Statistiky a charakteristika chatů

Prezentujeme jejich kategorizaci, četnost a způsob analýzy. Budeme se zabývat otázkou, jak a zda jsou případy „závažné“, jak a zda se odlišují od poradenství face to face apod.

× 3. Souvislosti a diskuze

Téma internetového poradenství nelze promýšlet a analyzovat bez souvislostí s „reálným světem“. Proto v této části představíme síť navazujících institucí (školy, rodiny, kamenné nízkoprahy...) a zamýšlené pokračování analýzy.

× 4. Virtuální nízkoprah ANO

V této části se zamýšlíme na základě zpracovaných výsledků nad kvalitou této služby, přemýšlíme o jejích hranicích, výhodách a rozvojovém potenciálu.

× 5. Virtuální nízkoprah NE

V této části se zamýšlíme na základě zpracovaných výsledků nad nedostatky této služby, hrozbami, nevýhodami a hranicemi této práce.

Makai – atelier

Byl založen v roce 2017 dvěma sociology. Zabývá se problémy veřejného prostoru, sociálního vyloučení a veřejných politik na místní úrovni. Hlavním nástrojem je kvalitativní přístup, ve kterém používá metody rozhovorů, pozorování, analýz dokumentů, pravidel, nařízení zkoumaných organizací. Spolupracuje s různými zadavateli – místními samosprávami, neziskovými organizacemi či architektonickými ateliéry.

Bc. Ondřej Mikulášek, Jiří Babic, DiS,

Společnost Podané ruce o. p. s. – Terénní programy Zlín

Terénní práce s uživateli drog přes Facebook

Představení způsobu naší práce s klienty přes Facebook – mottem je, že není rozdíl mezi prací v reálném a virtuálním prostředí – především spravování našeho Fb profilu, proč je lepší profil než stránka. Způsoby oslovování nových klientů – konkrétní ukázky z komunikace s klienty přes Fb. Ošetření rizik – především vystoupení z anonymity klientů, srovnání rizik práce v reálném a virtuálním prostředí. Představení našeho způsobu vykazování práce – především do Unidat, kdy se zájemce o službu stává klientem, uzavírání dohody o využívání služeb.

Bc. Ondřej Mikulášek

V sociálních službách pracuje od roku 2002. V letech 2006-2010 pracoval jako terénní pracovník s lidmi bez domova ve Zlíně, Otrokovicích, Olomouci a Přerově. Od roku 2010 do roku 2012 pracoval jako terénní pracovník s lidmi užívajícími nealkoholové návykové látky v Přerově a Kojetíně. Od roku 2012 do roku 2016 pracoval jako sociální kurátor pro dospělé při Magistrátu města Zlína. Od roku 2016 pracuje ve Společnosti Podané ruce o. p. s., a to nejprve jako terapeut v Centru komplexní péče pro hazardní hráče ve Zlínském kraji a později jako vedoucí Terénních programů ve Zlíně. Od roku 2010 až dosud působí jako externí terapeut ve Středisku sekundární léčby závislostí (Detox) ve Vojenské nemocnici v Olomouci.

Jiří Babic, DiS.

V sociálních službách působí od roku 2015, kdy začal pracovat jako dobrovolník v azylovém domě pro lidi bez domova. V roce 2017 nastoupil do Společnosti Podané ruce o. p. s. jako terénní pracovník v Terénních programech ve Zlíně.

Mgr. Tereza Musilová, Mgr. Alena Přikrylová: ROZKOŠ bez RIZIKA, z. s.

Spolupráce externích odborníků, klientů a poradců v on-line prostoru

Příspěvek bude zaměřen na internetové poradenství, dilemata při práci v online prostoru, zapojení externí advokátky do poradenství, proces zapojování klientek do internetového poradenství a možnosti streetworku online.

Mgr. Tereza Musilová

Vystudovala obor Speciální pedagogika na Masarykově univerzitě. Je absolventkou kompletního psychoterapeutického výcviku zaměřeného na systemické přístupy a má tříletý výcvik zaměřený na supervizi a koučování.

Pracuje v organizaci ROZKOŠ bez RIZIKA na pozici vedoucí sociální divize. Poskytuje terapie, supervize, koučování a věnuje se facilitaci odborných setkání.

Mgr. Alena Přikrylová

Vystudovala bakalářský obor Sociální práce v Hradci Králové a magisterský obor Sociální pedagogika na Universitě T. Bati ve Zlíně. 13 let pracovala jako vedoucí Azylového domu pro ženy a matky s dětmi v Kroměříži, 2 roky jako ředitelka Ratolesti Brno, z. s., od září 2014 do 2018 pracovala jako jednatelka sociálního podniku Bajkazyl Brno, od srpna 2016 pracovala jako vedoucí poradenského centra R-R v Brně, od května 2017 jako vedoucí internetové poradny R-R.

Mgr. Ondřej Nešetřil, Prostor plus o. p. s.

Kolín, Kolín, terén v pěkné rovině

Kolín. Tříčlenný tým. 23 ubytoven. Lehká exkurze do práce a zákulisí jednoho malého středočeského týmu sociálních pracovníků aneb od jednotlivce ke komunitě.

Mgr. Ondřej Nešetřil

Terénní sociální pracovník, vystudovaný sociální antropolog.

Bc. Petr Pavlíček, Mgr. Barbora Konrády, Laxus z. ú., Hradec Králové

Spolupráce HR programů a lékáren

Navzdory počtu injekčních uživatelů drog (IUD) v České republice se lékárny systematicky nezapojují do preventivních činností zaměřených na minimalizaci rizik šíření infekčních chorob. Role farmaceutů na poli harm reduction jsou zatím omezené. Lékárnictví vnímáme jako odvětví, ve kterém je prostor pro rozšíření služeb pro stávající klienty výměnných injekčních programů i pro uživatele, kteří se těmito programům vyhýbají. Analyticko-výzkumný tým organizace Laxus z. ú. provedl výzkum v lékárnách, jehož cílem bylo mimo jiné zmapovat možnosti a ochotu lékáren se aktivněji podílet na ochraně veřejného zdraví ve spolupráci s harm reduction programy. Z legislativy vyplývá, že neexistuje žádná překážka pro poskytování služeb prevence pro IUD v lékárnách. Proto chceme využít roli farmaceutů jako pedagogů veřejného zdraví tak, aby jejich zájem dopadal i na IUD. Výzkum lékáren, který Laxus z. ú. provádí již od roku 2007, byl od roku 2016 významně redesignován. Výzkum původně zaměřený na dostupnost injekčního materiálu se podařilo orientovat i na odhad početnosti a charakteru skrytých scén a na získání vybraných lékáren k užší spolupráci. V rámci našeho příspěvku představíme výsledky výzkumu v lékárnách a společně s účastníky budeme sdílet zkušenosti se spoluprací s lékárnami.

Bc. Petr Pavlíček

Terénní pracovník Centra terénních programů Královéhradeckého kraje, vedoucí analyticko-výzkumného týmu. Obojí v rámci organizace Laxus z. ú. Absolvent bakalářského studia Sociální antropologie na Univerzitě Pardubice, student

magisterského programu Sociální práce na Univerzitě Hradec Králové. Kromě terénní práce s uživateli drog má zkušenosti s převážně kvalitativními výzkumy drogových scén, výzkumy z prostředí hazardního hraní či dlouhodobými výzkumy v romských osadách na Slovensku.

Mgr. Barbora Konrády

Terénní sociální pracovnice, členka analyticko-výzkumného týmu. Vystudovala obor Sociální patologie a prevence na Univerzitě Hradec Králové a Mediální studia na Karlově univerzitě. Při studiu začala pracovat v NZDM Klídek v Hradci Králové. Donedávna byla součástí jednoho z regionálních týmů organizace ROZKOŠ bez RIZIKA, z. s. Momentálně pracuje v neziskové organizaci Laxus z. ú., kde je zapojená do terénní práce a výzkumné činnosti.

Mgr. et Mgr. Petra Pfaurová, DiS., LATA

Rodinné konference

Cílem workshopu je seznámit účastníky s tím, jakým způsobem lze využít metodu rodinných konferencí (dále RK) v rámci práce s ohroženými dětmi a jejich rodinami. Formou interaktivní diskuze a skupinových aktivit si představíme průběh přípravy a realizace RK i role zapojených aktérů a zkusíme si např. zadat přípravu RK a vytvořit otázku RK.

Mgr. et Mgr. Petra Pfaurová, DiS.

Je koordinátorkou programu Rodina (k) sobě a vedoucí Centra rodinných konferencí Lata. Vystudovala obor Sociální politika a sociální práce na FF UK a Studia občanského sektoru na FHS UK. Věřící v zodpovědnost rodiny a baví ji podporovat děti, dospívající a jejich rodiny v jejím přijímání, a tak pracuje v Latě. Baví ji sledovat společenský dopad takové podpory a ukazovat veřejnosti změny, které se díky ní dějí, a tak pracuje pro Impact Academy. Je přesvědčená, že každý systém vytvořený člověkem je nedokonalý, ale ví, že i v rámci nedokonalého systému lze dělat spoustu skvělých věcí, a tak pracuje pro MPSV.

Mgr. Martin Pazlar, DiS., Terén Jahoda, JAHODA, o. p. s.

Terén Jahoda s animátory v patách

Představení spolupráce terénního programu pro děti a mládež s animátory volného času pod hlavičkou jedné organizace. Popis cílové skupiny, potřeby klientů, sebereflexe limitů terénní služby a přizvání animátorů k realizaci dobrovolných zakázek klientů. Provozní údaje, výhody a úskalí spolupráce, reakce klientů na výskyt dvou typů pracovníků v jedné lokalitě, jeden pracovník v obou službách.

Mgr. Martin Pazlar, DiS.

Vystudoval sociální práci a sociální pedagogiku. Od roku 2005 pracuje v organizaci JAHODA, o. p. s. Začínal v nízkoprahovém klubu Džagoda, nyní vede terénní programy Jahoda. Působí aktivně ve Fóru terénní práce.

Michaela Hájková

Od února 2017 pracuje v Jahodě jako terénní sociální pracovník. Je absolventkou oboru Sociální práce na Jihočeské univerzitě a na Univerzitě Karlově.

Mgr. Iva Pellarová, Diecézní charita Plzeň

Amen džas dureder, my jdeme dál, 30 let mezi Romy

- × Situace v romské komunitě po roce 1989
- × Romové a zodpovědnost
- × Začátky sociální práce a úskalí, která jsme museli překonávat
- × První roky, nové trendy, posuny rolí etc.
- × Co si můžete z těchto zkušeností vzít do své práce.

Mgr. Iva Pellarová

Vystudovala PedF UK, obor speciální pedagogika, a na Jazykové škole v Praze studovala romštinu u Dr. Mileny Hübschmannové. Romům se věnuje od roku 1986. Jako sociální pracovníce je činná od roku 1994. V současné době je vedoucí týmu terénních sociálních pracovníků. Projekt se zaměřuje na rodiny s dětmi a mládeží ohrožené sociálním vyloučením.

Tomáš Příhoda, Štěpán Kyncl, Petr Košek

Fotbal jako nástroj práce s dětmi a mládeží

V první části představíme, co to vlastně férový fotbal je, kde a za jakých okolností vznikl. Následně ukážeme, jak se pomocí fotbalových technik dá pracovat s dětmi a mládeží na preventivních tématech. V poslední části přednášky ukážeme dobrou praxi spolupráce pražských organizací, které společně organizují Ligu férového fotbalu. Vše bude doplněno fotkami, videi a dalšími metodickými materiály.

Tomáš Příhoda (NZDM Vrtule)

V sociální práci působí v terénu a v NZDM, dříve krátce pracoval s uživateli drog a s mladými osobami bez přístřeší. Začínal v Kotci v Mariánských lázních, následně pracoval v Proxima Sociale o. p. s., nyní pracuje v terénním klubu Vrtule. Před 13 lety začal s klienty v Modřanech organizovat sídlištní fotbalové turnaje s některými prvky F3 fotbalu. Do této akce se následně zapojily jiné služby mimo Proximu Sociale o. p. s., a tak začala spolupráce s INEX-SDA (Fotbalem pro rozvoj).

Štěpán Kyncl (INEX-SDA)

Vedle studia produktového designu a učitelství se ve volném čase věnoval hlavně dobrovolnictví v ČR i v zahraničí. V roce 2009 se jako dobrovolník poprvé zapojil do projektu Fotbal pro rozvoj. Po mnoha letech aktivní dobrovolné účasti v projektu Fotbal pro rozvoj v roce 2014 převzal roli hlavního koordinátora. Jeho snahou je posílit v ČR roli fotbalu jako nástroje pro sociální změnu. Organizuje workshopy, besedy, tréninky a fotbalové zápasy, které propagují celosvětově uznávanou metodiku využívající fotbal pro práci s dětmi a mládeží.

Petr Košek

V oboru nízkoprahových služeb pro mládež se pohybuje od roku 2003. Pracoval v klubech Jižní Pól (Proxima Sociale o. p. s.), Džagoda (JAHODA, o. p. s.) a v současné době vede klub HoPo (Neposeda, z. ú.). V přestávkách se věnoval práci v jiných neziskovkách – Klub na dně (Kamínek o. s.), Plechářna (Praha 14 kulturní) a Nadace VIA. Je spoluzakladatel pražské pracovní skupiny pro nízkoprahy ŽUPAN. V roce 2012 zahájil spolupráci s INEX-SDA na kampani Fotbal pro rozvoj, která vyústila ve vznik Ligy férového fotbalu, který úspěšně běží již třetí rok.

**Mgr. Věra Pinkasová, Mgr. Michal Balabán, Bc. Lenka Vávrová,
Květa Novotná, DiS., Bc. Monika Dosedělová, Bc. Radka Tkáčiková
Péče o duševní zdraví, z. s., tým střediska Chrudim**

Péče o duševní zdraví v terénu

Přes dvacet let pracujeme s lidmi, kteří trpí dlouhodobým duševním onemocněním. Za tu dobu jsme měli možnosti ověřit si, jaké postupy a metody v naší práci fungují i co se neosvědčilo. Během workshopu bychom s vámi rádi diskutovali o nabytých zkušenostech. Ve čtyřech kazuistikách se chceme zaměřit na téma asertivní kontaktování, zapojení peera, co mělo být jinak a co se povedlo. Práci neděláme za klienty, ale s nimi. Jsme otevření jinému pohledu na realitu.

Mgr. Věra Pinkasová

Absolvovala sebezkušenostní výcvik v SUR 40, lektorka akreditovaného kurzu Case management a Umíme se domluvit CRPDZ. Aktivně se účastní v projektu Zapojení peer konzultantů do péče o duševně nemocné. Absolvovala zahraniční stáž v GGZ Noord Holland Noord v Nizozemsku, dále pak výcvik programu Lektor GO kurzů zaměřený na prevenci soc. vyloučení, výcvik instruktorů týmové spolupráce a výcvik v Open dialogu.

Mgr. Michal Balabán

Od roku 2014 působí v Péči o duševní zdraví Chrudim jako peer konzultant. Dříve pracoval na Magistrátu města Pardubice a v občanské poradně v Chrudimi. Je absolventem Právnické fakulty UK Praha, UHK – Sociální práce pro osoby se sníženou soběstačností. Absolvoval výcvik v oblasti Recovery – cesty k zotavení: Metoda sociální práce zaměřená na silné stránky klienta a Projekt – Zapojení peer konzultantů do péče o duševně nemocné.

Bc. Lenka Vávrová

V Péči o duševní zdraví pracuje šestým rokem v terénním týmu na pozici sociální pracovník a zástupce vedoucí. V oblasti sociálních služeb má 15 let zkušeností s lidmi s psychiatrickým zatížením. Má dlouholeté zkušenosti s terapeutickou prací s dětmi s nařízenou ústavní výchovou. V rámci transformace ústavů pro lidi s mentálním handicapem pracovala jako krajská koordinátorka pro MPSV. Vystudovala arteterapii na PF Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích a prošla pětiletým SUR výcvikem se zaměřením na arteterapii. V současné době studuje supervizi na FHS Univerzity Karlovy Praha a účastní se postgraduálního psychoterapeutického výcviku Gestalt plus. Poskytuje individuální i skupinovou arteterapii. Věnovala se vedení arteterapeutických kurzů pro dospělé. Je členka České arteterapeutické společnosti a Ligy lesní moudrosti.

Květa Novotná, DiS.

Vystudovala VOŠ Sociálně-právní v Praze. Od roku 1998 pracuje s lidmi s duševním onemocněním. Nejprve v o. s. Baobab v Praze (sociální pracovník, lektor PC kurzu, lektor v projektu Student). Od roku 2005 pracuje jako sociální pracovník v organizaci Péče o duševní zdraví, z. s., v Chrudimi (zde se věnuje hlavně přímé práci s klienty – terénní i ambulantní, skupinovým aktivitám a poradenství).

Působí jako lektor kurzu „Podpora osob s psychiatrickým onemocněním“ (Institut sociální práce Praha), lektor volnočasových aktivit a kurzu finanční gramotnosti.

Bc. Monika Dosedělová

Pracuje jako sociální pracovníce v Péči o duševní zdraví – středisko Chrudim. Absolvovala UHK studijní obor Sociální práce, dále pak odborné kurzy a vzdělávání: Psychiatrické minimum, Recovery, Case management.

Bc. Radka Tkáčiková, DiS.

Pracuje jako sociální pracovníce v Péči o duševní zdraví – středisko Chrudim. Dříve pracovala jako sociální pracovník ve FOKUS Vysočina, z. ú. – Hlinsko. Vystudovala Univerzitu v Pardubicích, Fakultu zdravotnických studií, obor Zdravotně-sociální pracovník. Aktivně se zapojuje v projektu Podpora FACT modelu v České republice (evaluátor). Absolvovala Výcvik Model CARE – komplexní přístup v psychosociální rehabilitaci a Výcvik vedení rozhovoru se zaměřením na podporu silných stránek.

Soňa Rozbořilová, Darmoděj z. ú.

Víceúčelový terénní program Darmoděj

Představení terénní práce v oblasti regionu Jesenicko, vývoj sociální služby Darmoděj z. ú. – terénní program, specifika – široká cílová skupina, pokrytí všech 24 obcí regionu, metody práce, multidisciplinární tým, pojízdná sociální ambulance, příklady dobré praxe.

Soňa Rozbořilová

Pracuje na pozici vedoucí sociálních služeb v organizaci Darmoděj z. ú. V letech 2009–2015 byla vedoucí Kontaktního centra, od roku 2013 je vedoucí Terénního programu a od roku 2016 dosud je vedoucí Nízkoprahového zařízení pro děti a mládež. Dříve pracovala jako terapeut ve službě následné péče. V současné době dokončuje bakalářské studium adiktologie na 1 LF UK v Praze. Je absolventkou 5letého sebezkušenostního výcviku v integrativní psychoterapii.

Bojovníci v nás aneb Práce s agresí v NZDM

Jakým způsobem lze pracovat s agresí u dětí a dospívajících, která se projevuje na půdě školy, v rodině či ve vrstevnických vztazích v prostředí NZDM? Dva příklady programů z praxe nízkoprahů, každý jiný, a přesto na jedné vlně... Různé cílové skupiny (mladší školní věk a dospívající), různé přístupy a důrazy. Přijďte se inspirovat, vyzkoušet si některé techniky, diskutovat!

Mgr. Gíta Ruthová

Je absolventskou Husitské teologické fakulty UK. Od roku 2000 pracuje v sociálních službách. Nejprve se skupinou seniorů, později jako sociální pracovník v Centru paraplace. V současné době pracuje v NZDM Dixie YMCA Praha jako sociální pracovník. Je frekventantkou výcviku v metodě kognitivně behaviorální terapie.

Petr Hampacher

Sociální pedagog, odborný ředitel sociálních služeb Maják o. p. s., Liberec. 10 let pracuje s rizikovou mládeží a dospělými v nízkoprahových službách, poradenských a probačních programech. Věnuje se tématu delikvence, agrese a násilí.

Pavel Rada

Sociální pracovník, vedoucí NZDM Zapes – Maják o. p. s., Liberec. V nízkoprahovém klubu vede socioterapeutické programy. Věnuje se tématu mužství, agrese a násilí.

Stefan Schützler (Berlín)

„Rybář, nebo pavouk? Různé přístupy k sítím v sociální terénní práci“

Zdá se, že vytváření sítí kontaktů patří k nejdůležitějším úkolům terénní sociální práce. Je to důležité jak pro úspěšné individuální případové práce, tak nutné pro smysluplnou komunitní práci. A to jsou pouze dvě hlediska z mnoha. A ano: toto vytváření sítí nebývá nijak zvlášť pozoruhodné, trvá to dlouho, a někdy se dokonce zdá, že nemá žádný smysl. Na druhé straně: terénní sociální práce může být účinná pouze v případě, že existují funkční sítě. Takže – co můžeme dělat?

S odkazem na naše praktické zkušenosti si probereme řadu témat, jako například:

Kolik takových sítí je potřeba?

- × Jaké jsou typy sítí
- × Různé přístupy k vytváření sítí
- × Lidé, organizace, instituce – kdo tvoří sítě a proč?
- × Mohou sítě skutečně fungovat a jak?
- × A další témata...

Workshop – „Pravice, právo a pravda“

V tomto workshopu se budeme zabývat řadou otázek:

- × Co je to pravice (v politice)?
- × Co je správné v sociální práci?
- × Mají všichni lidé lidská práva (když mnozí lidé lidská práva popírají)?
- × Existují v sociální práci nějaké hranice?
- × A možná (doufejme!) mnoha dalšími otázkami...

Budeme diskutovat, vyměňovat si zkušenosti, dohadovat se... a možná nakonec najdeme i nějaké společné odpovědi.

Stefan Schützler

se narodil před padesáti lety a vyzkoušel si řadu různých prací, dokud nenalezl své místo v životě a nestal se terénním sociálním pracovníkem v Berlíně.

Během své více než dvacetileté praxe se vždy zabýval lidmi žijícími na okraji (nebo dokonce na dně) společnosti. Jeho klienty jsou lidé pocházející ze slabého sociálního prostředí, z rozvrácených rodin, lidé bez vzdělání, uživatelé drog a alkoholici, velmi mladé matky, politicky problematičtí lidé a jedinci s netradičním náhledem na život a společnost.

Byl u toho, když punkeři bránili své squaty, když hudební scénu ovládlo techno, když nastoupil hip hop, když se začaly používat mobilní telefony a když se rozšířil internet. Změnila se spousta věcí, ale těch, které zůstaly beze změny, je víc, než by se dalo čekat.

A to je vlastně na jeho práci to nejlepší: nikdy nevíte, co přijde, ale můžete si být jisti, že budete u toho. Je to (většinou) vyčerpávající, ale abychom byli upřímní: je to ta nejlepší práce, jakou si umíte představit.

Mgr. Lenka Szotkowská, Mgr. Iveta Kowolová, Bunkr, o. p. s.

Z terénu do komunitní práce aneb Dobrá praxe v Komunitním centru Borek

Cílem příspěvku je sdílení dobré praxe komunitní práce ve vyloučené lokalitě v Třinci. Komunitní centrum Borek vzniklo díky pracovníkům Streetwork v Třinci, kteří jako jediní ve vyloučené lokalitě působili a iniciovali ve spolupráci s městem Třinec vznik centra. V příspěvku zazní vývoj komunitní práce, navazování vztahů nejen v lokalitě, ale také s veřejností, institucemi, školou, krajem a dalšími zdroji spolupráce. Zmíníme se také o způsobech fundraisingu a získávání prostředků na projekty, které s komunitou realizujeme a které reagují na její potřeby.

Mgr. Lenka Szotkowská

V sociálním oboru se pohybuje od roku 2011, kdy po pětiletém studiu Sociální pedagogiky na Ostravské univerzitě nastoupila do neziskového sektoru. Začínala jako sociální pracovník a poté jako vedoucí služby Streetwork v Třinci pro děti a mládež. Nyní působí jako vedoucí NZDM, komunitní pracovník a vedoucí komunitního centra.

Mgr. Zuzana Šťastná, Bc. Jan Křištof, NZDM Likusák/RATOLEST BRNO, z. s.

NZDM jako návazná služba pro mladé lidi opouštějící výchovný ústav

Budou prezentovány výsledky analýzy z 7/2017 s ohledem na to, kolik mladých lidí se zkušeností s VÚ využilo NZDM za rok 2017 (data od 135 NZDM). Dále budou prezentovány informace o kompetencích OSPOD a VÚ při odchodu mladého člověka z VÚ a o tom, jaké návazné služby jsou těmto mladým lidem známy. Bude představena spolupráce, kterou jsme v rámci projektu navázali s pěti VÚ v okolí Brna, její specifika. Dalším tématem bude představení požadavků ze strany VÚ a jejich vnímání NZDM.

Cílem bude představit další formu spolupráce, která je i pro mnohé jiné NZDM možná, protože mají v okolí VÚ, s nimiž by mohli spolupracovat.

Bc. Jan Křištof

Vystudoval speciální pedagogiku na Masarykově univerzitě v Brně. Dva roky pracoval jako sociální pracovník v terénu, v klubu a online v NZDM Likusák.

Mgr. Zuzana Šťastná

Vystudovala obor sociální práce na univerzitě v Nitře. Pět let pracovala jako terénní pracovníce s uživateli drog a ženami pracujícími v sex byznysu. Od roku 2012 pracuje v terénu, v klubu a on-line v NZDM Likusák a od roku 2015 je jeho vedoucí. Je lektorkou kurzu o terénní práci s mládeží, hodnotitelkou kvality ČAS.

Nízkoprah/fotbálkové centrum

V příspěvku bychom rádi představili naši koncepci práce s klienty za využití stolního fotbálku. Delší dobu pracujeme na tom, aby si klienti uvědomili, že nízkoprah není družina ani sportovní klub. Vytvořili jsme proto prostor, kde mohou trávit volný čas a zlepšovat se ve fotbálku, aniž by docházelo k narušení chodu NZDM – tréninkové centrum a fotbálkový sportovní klub. Dříve neaktivní klienti s námi jezdí na turnaje nejen po Praze, ale i po celé republice, s přispěním ČAS vyrazili v roce 2017 na MS do Hamburku. A protože je tématem konference spolupráce, je potřeba zmínit, že nebýt spolupráce s dalšími službami naší organizace, českými fotbálkovými asociacemi, trenéry a ČAS, nikdy by se to nepodařilo.

Jan Vondráček

Je absolventem vyšší odborné školy. V sociálních službách pracuje 4 roky. Od roku 2016 pracuje jako koordinátor pražské pracovní skupiny Župan. V rámci práce se snaží propojit sociální práci s volnočasovými aktivitami. Ke svým úspěchům zařazuje účast s klienty na světovém šampionátu ve stolním fotbálku, založení kroužku stolního fotbálku (mimo aktivity sociální práce), pracuje v NZDM Vrtule.

Oliver Ladra

Je uživatelem Nízkoprahového klubu Vrtule od roku 2013. Jeho hlavním cílem je ukázat lidem, proč jsou zájmy a sport u lidí, především u mladistvých, tak důležité a co bychom pro to mohli společnými silami udělat. Soustředí se na stolní fotbal.

Jan Vališ

Pracuje 11 let v Nízkoprahovém klubu Vrtule, z toho osm na pozici vedoucího. Tak dlouho ve službách ho drží možnost vymýšlet a zkoušet nové věci, které by měly smysl pro klienty a pomáhaly jim s osobnostním růstem. Jednou z takových věcí je stolní fotbálek jako nástroj rozvoje. V únoru letošního roku otevřeli první pražské tréninkové centrum zaměřené na přípravu juniorů, které navštěvují převážně klienti NZDM.

Mgr. et Mgr. Vladislava Vondrová, Mgr. Michaela Večerková, NK Pavlač, Ratolest Brno, z. s.

Spolupráce NZDM a OSPOD: od informačního punktu k základnímu algoritmu

45 minut vzájemně užitečné nepřednášky o brněnské cestě

Měli jste někdy pocit, že čím víc se noříte do tématu, tím hůře se orientujete? Myslíte si, že máme společné klienty s OSPOD? Kdo je vlastně společný klient? A odkud tuto informaci máte? Jste si jisti? Co s anonymitou – kam až sahá? Lze to říct?

Přes rok mapujeme spolupráci brněnských NZDM a OSPOD, trávíme čas s našimi spádovými „OSPOďáky“ a s kolegy z jiných NZDM, zkoušíme různými způsoby nabízet klientům spolupráci s OSPOD a klademe si množství otázek s cílem najít způsob, jak spolupracovat. S nimi všemi.

Budeme rádi, když s námi prožijete, co zažíváme. Třeba nejsme sami, kdo chce vystoupit z entropie vztahů s OSPOD.

Mgr. et Mgr. Vladislava Vondrová

Vladislava Vondrová vystudovala magisterské studium oboru Sociální práce a oboru Veřejná politika a lidské zdroje na FSS MU v Brně. Práci s dětmi a mládeží žijící v sociálně vyloučené lokalitě se věnuje od roku 2009. Od roku 2015 pracuje jako sociální pracovník v terénu a na klubu pro děti a mladé lidi ve věku od 6-26 let. Současně zastává i pozici vedoucí NZDM Pavlač.

Mgr. Michaela Večerková

Vystudovala magisterský obor Sociální práce na FSS MU v Brně. Od roku 2015 pracuje jako sociální pracovnice v NK Pavlač s dětmi a mladými lidmi jak v klubu, tak v terénu.

Bavíš se? Bav se s námi o spolupráci se školami

Cílem je představit naši dobrou praxi s navázáním spolupráce se školami. Jaké kroky vedly k vybudování vztahů se zástupci škol, jaké vidíme možnosti a metody navázání a prohlubování těchto vztahů a spolupráce. Díky víceleté a soustavné spolupráci jsme měli možnost společně najít témata, která školy vnímají jako aktuální, a vytvořením preventivních programů na ně reagovat.

Workshop bude zaměřený na interaktivní ukázky z preventivních programů na tyto tři témata – Hulíš? Ne*urvi si zdraví víc než musíš; Bavíš se? Bav se s námi o životě online; Bavíš se? Bav se s námi o vztazích okolo tebe.

Mgr. Nikola Wawrzyková

Jako sociální pracovnice se již pátým rokem věnuje dětem a mládeži v nízkoprahovém zařízení pro děti a mládež. V bakalářském studiu se věnovala sociální práci a sociální politice a v navazujícím studiu se orientovala na management organizací služeb sociální práce. Má zkušenosti s vedením odborných seminářů, lektoruje také preventivní programy na základních a středních školách. Stála u zrodu několika preventivních aktivit, např. preventivní kampaň pro mladá, konference pro širokou veřejnost, tzv. Snídaně pro pedagogy apod.

Mgr. Iveta Kowolová

Sociální práci se věnuje deset let. Prvních pět let jako studentka teorie oboru sociální práce se zdravotnickým profilem. Druhou polovinu dekády jako praktik ve formě terénní práce pro třinecké děti a mládež a zároveň komunitní práce v „sociálně vyloučené“ lokalitě na Borku. Je absolventkou Výcviku v kontaktní práci ČAS, který ji velmi ovlivnil na pracovním poli.

Mgr. Simona Zatloukalová, MPSV metodik síťování projektu Systémový rozvoj a podpora nástrojů sociálně-právní ochrany

Mgr. Kristýna Jůzová Kotalová, MPSV vedoucí oddělení transformace služeb pro rodiny a děti

Síťování aktérů sítě služeb pro rodiny s dětmi jako základ pro efektivní spolupráci v nejlepším zájmu dětí

Představení konceptu síťování a pozice lokálních a krajských síťů v rámci systémového projektu ministerstva práce a sociálních věcí Systémový rozvoj a podpora nástrojů sociálně-právní ochrany dětí.

Mgr. Simona Zatloukalová

Profesí je sociální pracovnice, absolvovala sebezkušenostní psychoterapeutický výcvik zaměřený na skupinovou psychoterapii. Přes 10 let pracovala v nízkoprahových službách pro děti a mládež a byla členkou správní rady České asociace streetwork, ve které působila též jako hodnotitelka kvality. Profesní zkušenosti má ale i s ženami poskytujícími sexuální služby, kterým, mimo jiné, poskytovala poradenství na chatové lince. Od roku 2016 pracuje na ministerstvu práce a sociálních věcí jako metodička síťování v rámci projektu Systémový rozvoj a podpora nástrojů sociálně-právní ochrany.

Mgr. Kristýna Jůzová Kotalová

Sociální pracovnice, od roku 2005 pracuje na MPSV na odboru ochrany práv dětí. Její hlavní specializací je případová práce a mezioborová spolupráce, podílí se od počátku na transformaci systému péče o ohrožené děti a rodiny. Aktuálně vede systémový projekt k podpoře transformace, jehož součástí je mimo jiné i síťování služeb. Věnuje se také lektorské činnosti a sociálnímu začleňování.

„Terén/Káčko a co po mně chcete?“

Od svého vzniku zaznamenaly nízkoprahové služby pro uživatele návykových látek v ČR značný vývoj a transformaci. Historicky vždy tvořili jejich cílovou skupinu především PUD. Od r. 2015 platí inovované standardy RVKPP a protidrogová politika se změnila na „integrovanou“. Cílové skupiny a poskytované služby jednotlivých zařízení jsou velmi často odlišné. Autoři příspěvků pracují v nízkoprahových drogových službách v lokalitách menších měst (do 20 000 obyvatel), v minulosti se zabývali otázkami, na které není jednoduché odpovědět (např.: Patří na káčko alkoholici? A máme s nimi pracovat i v terénu? Umíme to vůbec? Patří do nízkoprahových programů lidé, kteří šňupou nebo mají nějaké duševní onemocnění? A uživatelé THC? A gambleři? Máme jim vlastně co nabídnout?). Cílem příspěvku je prezentovat současnou situaci v nízkoprahových zařízeních pro uživatele drog a diskutovat o metodách práce s klienty z rozdílných cílových skupin.

Mgr. Jiří Zatřepálek

Pracoval na pozici lektora primární prevence v Prostor plus, o. p. s., a poté přesídlil do harm reduction programů v organizaci Magdalena, o. p. s. má za sebou 9 let v adiktologických službách. Je také členem výkonného výboru České asociace adiktologů. Vždy se zabýval tím, jak zefektivnit drogové programy a nástroje HR týmů. Společně s kolegy vymýšlel a uváděl do provozu Jehlomat.cz (mobilní aplikaci pro záznam nalezených injekčních stříkaček v terénním programu).

Michal Matula

Téměř deset let pracoval v terénních programech, dva roky v kontaktním centru. Čerstvý člen týmu TK Podcestný Mlýn. Za dvanáct let ve službách vidí u různých cílových skupin neprovázanost se systémem léčebné péče, zejména nízkoprahových programů pro drogově závislé. Ve své praxi se snaží vymýšlet a zkoušet nové kontaktní nástroje (propracovaný prvokontakt, kontakt pomocí sociální sítě typu Facebook apod.), a kontaktovat tak segmenty cílové skupiny, které propadávají sítím služeb.

Bc. Tomáš Žák, individuální člen ČAS

Supervize v členských zařízeních NZDM – výzkum

Přednáška si klade za cíl seznámit účastníky konference s výstupy výzkumu na téma Supervize v nízkoprahových zařízeních pro děti a mládež. Supervize je nedílnou součástí profese nízkoprahových programů. Česká asociace streetwork se od svého vzniku zasazuje o její zavádění do členských zařízení. V minulosti ČAS realizovala i výcvik supervizorů. O tom, jak supervize v členských zařízeních funguje, však nejsou žádné informace. Výzkum Supervize v NZDM si proto klade za cíl popsat současný stav supervize v NZDM a nastínit možnosti, jak využívání supervize zlepšit. Zajímá vás, jaké druhy supervize NZDM využívají? Jak pracují s kontraktem? Jak do supervize vstupuje zadavatel? Jaká témata si pracovníci do supervize přináší? Nakolik využívají členská zařízení supervizory s vlastní zkušeností z praxe NZDM či supervizory s výcvikem ČAS? Na tyto otázky by měl odpovědět právě prezentovaný výzkum.

Bc. Tomáš Žák

V sociálních službách se pohybuje od roku 1998, nejdelší praxi má v adiktologických službách jako terénní pracovník a jako vedoucí programu. Dále vedl nízkoprahový klub pro děti a mládež (Zruč n. S.) a poté pracoval 5 let jako odborný ředitel v Prostor, o. s. Má také přímou zkušenost s integrací sociálně vyloučených (Kutná Hora) a cizinců (Kolín). Od roku 2013 se věnuje prevenci kriminality (Kolín). Vzděláním je sociolog. Absolvoval psychoterapeutický výcvik SUR. Od roku 2010 funguje jako certifikátor drogových služeb pod RVKPP a hodnotitel kvality České asociace streetwork. Dále působí jako metodik několika služeb. Momentálně studuje supervizi na FHS UK.

POSTER, Tomáš Rezek, Klub R-Mosty, R-Mosty, z. s.

Mobilní nízkoprahový klub Uličník

Poster představuje streetbus Uličník, terénní formu Klubu R-Mosty. Již od roku 2013 se děti a mládež schází v přebudovaném autobuse, který parkuje v blízkosti náměstí a hřišť v lokalitě Prahy 3. Mobilní klub je na rozhraní obou forem, terénní i ambulantní. Je to služba přijíždějící za uživateli, do jejich přirozeného prostředí, a zároveň nabízí vybavený prostor, velmi

podobný běžnému klubu. Díky mnoha faktorům je pro mládež atraktivním společníkem a každoročně vykazuje obrovskou návštěvnost. Uličník v roce 2017 zvítězil v soutěži pražského Magistrátu jako nejlepší projekt prevence kriminality. Poptávka po podobných mobilních službách v České republice stoupá a R-Mosty spolupracují s několika dalšími zřizovateli na metodické podpoře formátu mobilního klubu. Uličník spolku R-Mosty jakožto první služba svého druhu v republice bude letos slavit své páté narozeniny.

ČESKÁ ASOCIACE STREETWORK je střešní organizací poskytovatelů nízkoprahových služeb. Ty jsou snadno dostupné lidem a většinou zcela zdarma. Mimo to vede ČAS i plno vlastních projektů. Na podzim loňského roku spustila projekt Streetwork on-line, v rámci něhož vznikl portál jdidoklubu.cz. Práci streetworkera tak asociace přenesla i do on-line prostředí. Děti, které tráví svůj čas primárně v internetovém prostředí, tak mohou využít nízkoprahové služby i tam. ČAS v České republice funguje od roku 1997.